

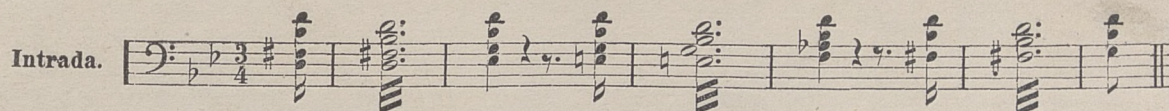
10181

musicalia 15 III

STRASZNY DWÓR.

OPERA W CZTERECH AKTACH Z PROLOGIEM,

Słowa JANA CHĘCIŃSKIEGO,
MUZYKA
STANISŁAWA MONIUSZKI.

PROLOG.

- N. 1. **Wejście Stefana.** CENA Złp. 2
Za-miast nie-czyn-nie słu-żyć w żoł-nier-ce...
- N. 2. **Pieśń Zbigniewa.** 1 1/2
By wa-sze pić zdro-wie szczę-śli-wi....
- N. 3. **Pożegnanie.** 2
Że-gnaj-cież nam naj-mil-si to-wa-ry-sze....
- AKT PIERWSZY.**
- N. 4. **Piosnka Cześnikowej.** 2 1/2
Z téj stro-ny po-wi-śla....
- N. 5. **Legenda o Straszonym Dworze.** 2
Wśród szu-mu la-sów, od wsi zda-le-ka....
- AKT DRUGI.**
- N. 6. **Duetino przy Krośnach.** 5
Z pod i-gie-łek kwia-ty ro-sną....
- N. 7. **Dumka Jadwigi.** 2
Bie-gnie słu-chać w la-sy knie-je....
- N. 8. **Duetino przy laniu wosku.** 2
Już o-gień pło--nie....

- N. 9. **Aria Miecznika.** CENA Złp. 2 1/2
Kto z mych dziewczynek ser-ce któ-rój....
- AKT TRZECI.**
- N. 10. **Pieśń Skołuby.** 2
Ten ze-gar sta-ry gdy-by świat...
- N. 11. **Recitativo i pieśń Stefana.** 3 1/2
Ci-sza do-ko-ła, noc ja-sna....
- N. 12. **Pieśń Zbigniewa.** 2
Przy po-wi-ta-niu gdym w jej patrzył o-czy....
- N. 13. **Melodya na jeden głos.** 2
Ni bo-le-ści, ni ros-ko-szy....
- AKT CZWARTY.**
- N. 14. **Aria Hanny.** 4
Dzi-wny nie-po-kój du-szą mą wła-da....
- N. 15. **Duet.** 4 1/2
Pan-na Han-na! o mój Bo-że!....
- N. 16. **Mazur.** 4

WARSZAWA.

Nakład i własność Gebethnera i Wolffa.

STRAZNY DWOR

OPERA W CZTERECH AKTACH I PROLOGU

WYKŁADY

WYKŁADY

STANISŁAWA MONTESENI

10181

III Mms.

15

K 1954 m 1009

STRASZNY DWÓR.

Nº 15.

DUET.

St. Moniuszki.

Allegro

STEFAN (zmieszany)

HANNA.

PIANO

Panna Hanna! O mój

Bo-że! czyż mi prawdę po-wie-dziano, go-ście oj-cu po-żą - da-ni choć przyrzekli że zo-

sta-ną od-jeżdża - ją dziś!... Tak pa-ni. Dziś?. W tej chwili. Nagłej zmiany ja-kiż

dibl. Jed.

STEFAN

HANNA ze wzruszeniem

a tempo

po-wód? Ta-jemni - ca. Ta-jemni - ca? Pan zmieszany, głośwój drżący..

STEFAN

blade li - ca... więc nieszczę - ście?.. Do-tąd za - dne, lecz za - gra - za, czu - je

HANNA spokojnie

Allegro

STEFAN

to. Ta-jemni - ca... czyż nie zga-dnę? Nie pra-gnij zba - dać

ja.

STEFAN

Na je - dno sło - wo twe ser - ce mło - de gorzkiej bo -

le - ści dot - knął - by grom, smu - tek - by od - - dał świe - tą swo -

bo - - dę nie za - słu - zo - - nej zgryzo - - ty łzom. Nie, nie! o

con anima

Han - - no zo - stań szczę - śli - wa ja - ko i - sto - - ty wol - ne od

skaz, niech wglę - bi ser - ca me - go spo - czy - wa głos co z tych

pro - gów od - da - - la nas, niech wglę - bi ser - ca spo - czy - -

riten *a tempo*
wa głos co od - - da - la z tych pro - - gów nas

HANNA
Czy z wa - - szej cha - ty trwo - żą - - ce

STEFAN HANNA 7

wie - ści? Nie, nie! Bóg łaskaw, spokoj - nie tam. Czy mo - że z kra - ju

STEFAN HANNA

od - głos gró - ż - niej - - - szej tre - ści? Nie. Nie

z do - - mu, nie z kra - - ju? więc tu nie -

STEFAN

sze - - - cie gro - - - zi wam? Nie

pra - gni j zba - dać ta - je - mni - cę! od - - da - lić się mu - siemy

stąd. Bo każda chwi - la spędzo - na dłu - - - żej wśród niepo -

ko - - ju serdecz - - nych drzeń ży - cia ca - ła - - go nie - do - - łą

wró - - - ży, tęskno - ty wiecz - nej sprowa - - dza cień. Dro - giej na -

dzie - i gwiaz-dą za-ran - ną tu mi za - bły - snął zdradli - - wy

più lento

los i wydarł szczę-ście... Han - no! o Han - no! za - łuj bie-

dne - go, to stra - - szny cios! Zni - kło me szczę-ście Han - no! o

Tempo I?

Han - no! za - łuj bie - dne-go to stra - szny cios.

HANNA na stronie

Ach to ów za - miar... Nie wąt-pię dłu - żej... z ga-du-ję

po-wód serdecz-nych drzeń z ga-du-ję co mu nie-do-lę

wró - - ży i co tę - skno - - ty spro-wa - - dza

un poco più lento
cień, co nie - - do - - - lę mu wró - ży co tę -

Tempo I°

skno - ty sprowa - - dza cień.

do Stefana

Więc to nie - zmien - ne po - sta - no - - wie - nie? Dziś od - jez -

STEFAN

HANNA

dza - my i brat i ja I brat? tak, tak, lecz choć sta - łość

nieważność

ce - nię, mo - że się od - - - jazd od - ło - żyć da... oj - ca zmart -

STEFAN

wi - - cie przy - krą od - mo - wą. Oj - cie prze - baczy gdy na - - gli

HANNA

czas. Więc ta - jem - ni - cę odga - - dlam o - wą: dzi - wna przy -

się - ga krepu - je was.

*cen do ff Led. **

HANNA

Nie wąt - pie

STEFAN

Pa - - ni! przez li - tość nie ba - - daj

dłu - żej, od-ga - - dłam po - - - wód ser-ca drzeń od - ga - - dłam

dłu - - - żej wśród nie-po - ko - - ju ser - - ca drzeń ży - cia ca -

f

co mu spro - wa - - - dza tę - - skno - - ty

le - - go do - - le wró - - - ży a spro - wa - - dza

f

Ped. *

cień

cień Dro - giej na - dzie - i gwiaz-dą za - ran - ną i mnie za -

lib. Jao.

un poco più lento

Dro - giej na - dzie - i gwiaz - dą za -
 bły - szał zdradli - - wy los

un poco più lento

ran - ną i mnie za - bły - szał zwodni - - czy los, bie - - -

più largo

Zga - sło me

più largo

f

Ped.

*

Tempo I^o

- - dna o bie-dna Han - no! Zwo - dni - czy
 szczę - ście! Han - no! o Han - no! Stra - szny to cios!

Tempo I^o

f

los, twa ra - - - dość tłu - - - mi
o za - - - - - łuj mnie.

cres - *cen* - *do* *f*

Più mosso

bo - le - sny cios! Ach blask jej gaśnie i ra - - dość
to stra - szny cios! O za - - łuj Hanno! bie-dne - go

tłumi bo - le - - sny cios! ach blask jej
za - łuj! stra - - szny cios! O za - - łuj Hanno!

